

[illegible]

1. ליתקח את ארור' ה' ויתקח
אתו לא תעלה אתו בלי תוקח
אשר השבעת לו אעס תשימו
באדנו מצדו ויורשתי את
הארץ.
2. עזר' ה' אתך ואת מלכך אשר
תקם עמך לא עז אשר יתקח
ידעת אתה ובאתיך ויגדלך שם
אלוהים אחרים עז ואתך
דברים כלי
3. ואומר ללוהם העובדים לך
ישאלך הקדושים ל' אתו את
אשר קדש בבית אשר בנה
שלמה בן דוד מלך ישראל אץ
לכם שבת בבתך עמו עבדו את
" אליהם אתו עמו ישראל
דברי תורה ה' ה
4. ויצא משמן הנשוחה על
ראש ארור' וימשיך אתו
לקדש.
5. משמן חטוב על ראש עז
על תוקן עז ארור' אשר עז
מדחתו.
6. בטל רחמן שידר על עז
עז י' את שם עז ה' את הנקבה
תים עז העולם.

ומי הוה שמן משהגט דקטני. וימי יהואחז דקטני ויהואחז נמשח מפני יהויקים
וההספגה משגגה אהרן וכו'. מדמכתי תמימו דארגו מלדו דלרגו כלל
ארון קאי ללמנה בלדו ארון גנוג ונדקאמר יאשישון מת את ארון ה'
של אהרן שקדיה ופלושתים דורון לישראל
הזהב אשר השבותם
מלך ושלחתם אותו
מצד יהודה גנוג שראו
ה' אותך ואת מלךך
ויאמר ללוים המבינים
לה' תנו את ארון ה'
שלמה בן דוד מלך
בכתף עתה עבדו את
ישראל ואמר רבי א
אתיא משמרת משמרה
אמר רב פפא באפרס
מושיחין את המלכים
בין כי ימאי כמלי
גדא יבמין כף ויני תניג
שמן על ראשו ואח"כ
עיניו ותניא אחריתי
בין ריסי עיניו ואח"כ
תניא היא איכא דאמר
דאמרי יציקה עדיפא
עדיפא דכתיב ויצו
ראש אהרן וימשח את
משחה עדיפא מ"ט
אצל כלי שרת והתב
הכי קאמר מאי מעם
ת"ר כ' בשמן הטוב

על המעייני: ניסלו, דליק אי מש
מן בחבור: ליצירי טרנגאט, על צם הורא
שמנת ומשכנת גינאף דרבהר. צס הורא
גא דלף על גב דלית ליה צבואה דצבואה
הדר אתי ואפי' הכי לא לעצב הדי
דלמלא לא חוי צבואה דצבואה חשה
דמיה ומתרע מזהיל ולא הדר אתי
[משום דמיתרע מזהיל דאי לא הוה
עבד הכי לא הוה מיתרע מזהיל והדר
אתי] הלכך לא לעצב: קרא ורוביא
כרסי וסילקא וסמרי. דהני גדלי לעגל
טפי משאר ירקות. עקל דלעת רוביא
תלתן: גרסו מפניא. מעיקרא כי היכי
דהוי מרגלא מילתא כפומיביו והתון
ידעין למשאל ליה: ממשכן שמעא.
לא ליפסוק פומיביו כמעין או שמוקד
והולך: דמאא מפניא. הו תלמיד
חכמים ראוים להוראה ומרביט יפה
היה צהא אצל כפומיביו לא הוה מרביט
מעילא כל קן וקאמרי ליה מוטב לו לדור
במעלה כהמא חסומא מלדור באפסא
כפומיביו: גינאף סריא. מוטב לאכול
דג קטן מוסרד כדאמרין צ"ק דמ"ק
(דף קא). כוורא ספון למיכריתא מעיל
מיוא: דמאא מרביט. קפילו מכותה שהול
משוח וחוץ שמשבר את האבן כשפושם
הימנו ואפי"כ לא תחלב הימנו כדאמרין
צפרי (פסחים) וצפרי עוברין
(פסחים דף ע"ב). שלש אבנים אמרו
בזמא מוטבם את הלכו וכו'. קיט קלשים
מזמא מוטבם קלע כיפא ^ל. אפי' דמפרשי
מוטב תחלב גילנא קריא כאין דמיה
יקריס מכותה שאכלים אותו עשירים
ושירים הדריס כדמי כיפ כלומי במגדלים
וחומות גדולות פת דמיה: יקריס: א"ס
הכח המפאיו יכול מלך. יציא פת שהיה
משוח ת"ל כהן: המיומן כהנאשוחים.
דהיינו כהן גדול: מרובה גנדים מנין
פלמוד לומר. והביא הכהן המשיח:

כשהוא מספר עולות ויושבות
בשמן המשחה יצתה בת קול
שמן המשחה שבזקן אהרן אין
לתי יצתה בת קול ואמרה לו
מעתלת ת'ר "אין מושחים אתה
ומכם את עבדי ארזינים [וגו']
ק שתיה אי לא ינתי' שרגא
אי משיך נהוריה נדע דמסק
לירבי תרגולא אי שמן ושפר
אי לא ניקום בביתא "דחברא
חלשא דעתיה ומיתרע מזליה
מחזי כריש שתא קרא ורוביא
מרי קמרי רבייכו גרסו מתנינא
את מאור וכו גרסיתו גרסו
קלי דמתא מחסיא ולא תיבו
רמי כיפי ¹⁰רמה קרני באלהי
ק שאול ויהוא שנמשחו בפך
ת"ל כהן אי כהן יכול מרובה
יית שאינו משיח על גביו מאי
נמשוחים אמר מר משיח יכול
נמנעשה יכיר שיער על העלם
נמאי דאי ר"מ הא ¹¹תנאי
ט"ט דר"מ דתנאי ¹²משיח אין לי
משיח במאי אוסימתיה כרבנן

עשה עשה: מ"ט דר' מאיר דתניא משיח אין
בית [מרוכה] בגדים. ורש"י ז"ל גריס ת"ל הכה

[illegible][illegible]

כהנים פ' לו וצירושלמי פ"א דמגילה: